

fremkommer der en Stævhed ved Bestemmelsen om Fabrikernes Lukning, en Bestemmelse, som efter min Mening ikke er saa ganske heldig. Jeg anerkender fuldt ud, at det er nødvendigt at stræbe hen til at faa Butikkerne lukkede om Søndagen paa de Tider, der er Tale om i Loven; men paa den anden Side maa man ogsaa erkende, at der er en Del mindre handlende, som arbejde med deres egne Kræfter og ikke have Medhjælpere til deres Raadighed, og blandt dem er det ikke umuligt, at der kan findes en Del, der vil føle det som en Indskrænkning i deres økonomiske Forhold, naar man vedtager en Lov, der forbyder dem at arbejde i deres egen Forretning om Søndagen; da de ingen Medhjælpere beskæftige, lægge de altsaa ikke Baand paa andre. Jeg tror, der er Fare for, at der let blandt dem kan opstaa nogen Misfornøjelse, men jeg er sikker paa, at den vil bortfalde i det Døjlit, Loven kommer til at omfatte Arbejdsfriheden i en betydelig større Udstrækning end nu, saaledes som den vil blive ifølge de stillede Vædringsforslag; i saa Fald er jeg overbevist om, at de Folk, fra hvis Side man muligvis kan vente nogen Misfornøjelse, ville indse, at det er rigtigt og gavnligt for dem at komme med under de almindelige Regler, som gælder for den arbejdende Befolkning i Almindelighed, og som det er muligt at indbefatte under Reglerne.

Med disse indledende Bemærkninger skal jeg tillade mig ganske kortelig at omtale de Vædringsforslag og Underædringsforslag, som vi have tilladt os at stille. Det første Vædringsforslag er stillet til Vædringsforslaget Nr. 1 i Udvalgets Betænkning og angaar den foreslaaede Titel paa Loven. Jeg har tidligere set paa dette Spørgsmaal ganske paa samme Maade, som den ærede Ordfører nu synes at betragte det paa, idet jeg nemlig har betragtet det som en Formsig, hvorvidt man kalder Loven det ene eller det andet, og altsaa har ment, at de Vanskeligheder, man tidligere har fremhævet ved at indføre denne eller hin Bestemmelse indsat i Loven af Hensyn til Lovens Titel let vil kunne hæves, naar man forandrede Titlen. Nu har det viist sig i Betænkningen, at det ærede Udvalg mener, at det vilde være at lade sig binde for meget af Formhensyn, dersom man ikke vilde gaa med til at forandre Titlen paa denne Lov, det har man ogsaa gjort, idet man har tilføjet „samt paa Grundlovsdagen“, og naar dette er stet og selvfølgelig har min Tilslutning, mener jeg, at der heller ikke vilde være noget til Hinder for at tage Valgdagen med, forudsat at de

Vædringsforslag, der nødvendiggøre en saadan Betegnelse, opnaa at blive vedtagne.

Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 2 kan jeg fatte mig i Korthed, idet det nærmest er dette Vædringsforslag, jeg omtalte i mine indledende Bemærkninger. Jeg skal kun gøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, hvilke Arbejder det er, man har tænkt at drage ind derunder, idet det nemlig er Arbejdet i Fabrikker, paa Arbejdssteder, som ere fabrikmæssige uden derfor at kunne kaldes Fabrikker, og endvidere paa alle Værksteder, i Butikslokaler, Lagere, Pakhuse og lignende Lokaler, samt endelig paa Oplags- og Tømmerpladser og lignende Arbejdspladser. Man har ment, at man ved disse bestemte Betegnelser ikke vilde kunne tage fejl af, hvad der falder ind under Loven og hvad ikke. Tillige skal jeg bemærke, at naar Forslaget er stillet saaledes, som det er, fremkommer det nu i en væsentlig modificeret Form fra den Skikkelse, det oprindeligt havde, da denne Lov første Gang blev forelagt i det andet Ting. Den Gang var det nemlig Hensigten med Loven at faa den til at virke ogsaa for Landarbejderne og altsaa for et større Antal Arbejdere udover det, Loven nu vil komme til at omfatte. At den ikke ifølge det Vædringsforslag vil faa en saadan Rækkevidde, er selvfølgelig begrundet i, at man har gjort Vanskeligheder ved at optage de ubviede Bestemmelser og har ment det lettere at kunne faa Lovforslaget gennemført, naar man modificerer sin tidligere Stilling og ikke gjorde det saa vidtrækkende, som man fra først af havde tænkt sig.

Vædringsforslaget under Nr. 3 er stillet til Bestemmelsen om de Undtagelser, som omhandles i Vædringsforslaget under Nr. 5, Udvalgets Betænkning under Punkt Nr. 1. Det omhandler de Virksomheder, som ifølge deres Natur kun kunne drives paa bestemte Tider af Aaret eller ere afhængige af elementære Drevkræfter, der virke uregelmæssig. Med Hensyn hertil har Udvalget foreslaaet, at disse Virksomheder blive undtagne fra Lovens øvrige Bestemmelser og altsaa kunne holdes gaaende saavel om Helligdagene som om Søndagene, hvad jo dog ikke maa hindre, at Arbejderne kunne have mindst Halvdelen af Aarets Søndage fri. Jeg finder, at denne Betegnelse ikke er tilstrækkelig betryggende, idet disse frie Søndage, som saaledes skulle stiftes enhver Arbejder, ved et Tilfælde kunne falde udelukkende paa den ene Halvdel af Aaret, medens der i den anden Halvdel maa hvedes uafbrudt Arbejde, og vi mene, at man saa kommer bort fra det, man egentlig har til-